

בתי הדין לעבודה

עב 005987/05		בית הדין האזורי לעבודה ת"א – יפו	
07/08/2008	תאריך:	כב' השופטת אהובה עציון	בפני:
		נ.צ – עדן רחמים	
		נ.צ – לוי ישראל	

בעניין: ג'ו דאוסן

התובע
והנתבע כנגד ע"י ב"כ עו"ד אבישר איציק

נגד

עמותת מכבי ראשון לציון - כדורסל

הנתבעת
והתובעת שכנגד ע"י ב"כ עו"ד ויטמן דני

חקיקה שאוזכרה:

[חוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג-1963: סע' 9](#)**פסק דין**

לפנינו תביעתו של ג'ו דאוסן (להלן: "התובע") ששיחק בעמותת מכבי ראשון לציון (להלן: "הנתבעת" וגם "העמותה") שלוש עונות ותובע ממנה כעת פיצויי פיטורים.

העובדות הרלבנטיות וטענות הצדדים

1. התובע, שחקן כדורסל, עבד בנתבעת החל מאוגוסט 1998 ועד יוני 2001 במשך שלוש עונות. התובע והנתבעת חתמו על הסכמי העסקה 1472, 1868, 1692.
2. הנתבעת הינה עמותה רשומה כדין המנהלת קבוצת כדורסל בוגרים בליגת העל.
3. שכרו האחרון של התובע היה 377,600 ₪ ברוטו לעונה.
4. עד למרץ 2001, כשלושה חודשים לפני תום הסכם העסקה בין הצדדים לתקופה קצובה, והן בתום עונת הכדורסל של 2000/2001 לא הציעה הנתבעת לתובע לחדש את החוזה. לפיכך לטענת התובע הוא זכאי לפיצויי פיטורים בסך 94,400 ₪ (שלוש עונות במכפלת משכורת חודשית).
5. בהסכם הראשון שנחתם בין הצדדים, 1472, נוספה פסקה בכתב יד אחרי סעיף 10 ח' - הוראות משלימות – שזו לשונה:

"ביטוח מנהלים – הקבוצה תערוך לשחקן פוליסת ביטוח מנהלים שהשחקן יהיה המבוטח והמוטב על פיה עבור שכר הבסיס בכל עונה תפריש הקבוצה מידי חודש מתחילת ההתקשרות ועד לסיומה סך של 8% ותעבירו לפוליסה. בנוסף תעביר הקבוצה על חשבונה סך של 13.3% מהשכר הבסיס לפוליסה. בתום תקופת ההתקשרות תועבר הפוליסה לבעלות השחקן. לפי דרישת השחקן תלווה לו הקבוצה מידי חודש סך של 7,118 ₪ צמודים לדולר. החזר ההלוואה יתבצע מתוך הפוליסה ולא מכל מקום אחר".

6. התובע מבקש מביה"ד לראות בהלוואה זו, שאין חולק כי סכומיה הועברו לידיו כחלק משכר עבודתו וכמעין "סידור מיסוי" של הנתבעת שנועד לצרכיה, והנתבעת מבקשת להכיר בסכומים אלו שלא הוחזרו לידיה כהלוואה ממש, אשר יש לקזז מכל סכום שייפסק לטובת התובע.
7. לטענת הנתבעת התוספת שנכתבה לעניין ההלוואה בהסכם, כאשר התובע היה מיוצג באמצעות עו"ד, נכתבה ע"י עורך דינו. בטופס "אישור היתרה" עליו חותם שחקן בתום עונה לא ציין התובע שיש חוב כלפיו, ואילו חשב כי מגיעים לו פיצויי פיטורים, הרי שהיה צריך לציין זאת בדו"ח.

8. לטענת התובע, הסעיף שהוסף בכתב יד היה במסגרת התחייבותה של הנתבעת לבטח את התובע בביטוח מנהלים ולהעביר לפוליסה הנ"ל את חלק המעביד. התובעת מעולם לא ערכה לו ביטוח מנהלים וה"הלוואה" שניתנה לו הייתה תרגיל חשבונאי בלתי נפרד מהשכר שלו, שנעשתה ביוזמת הנתבעת כדי לחסוך בעלויות מעביד.
9. לגבי זכאותו העקרונית של התובע לפיצויי פיטורין, הרי שמאחר ומדובר בהסכם לתקופה קצובה, וכאשר לא הוכח בפנינו כי העמותה הציעה לתובע לחדש את החוזה, אין כל רלבנטיות לרצונו / אי רצונו של התובע להשתחרר אף הוא מההסכם, ועל פי [סעיף 9 לחוק פיצויי פיטורים](#) מדובר בפיטורים המזכים בפיצויים.
10. וכך קובע הסעיף:

"אי-חידוש חוזה עבודה

9. (א) היה עובד מועבד על פי חוזה לתקופה קצובה והגיעה התקופה לקצה, רואים אותו לענין חוק זה כאילו פוטר, זולת אם הציע לו המעביד לחדש את החוזה; סירב העובד לחדש את החוזה - רואים אותו, לענין חוק זה, כאילו התפטר...

11. טענתה של הנתבעת לפיה הועסק התובע למשימה מוגדרת ומשהושלמה תם החוזה ולפיכך אין הוא זכאי לפיצויים, לא הוכחה כלל ועיקר. בנוסף נציין כי אין לקבל את הטענה לפיה שכרו של התובע כלל בתוכו את פיצויי הפיטורים שכן לא הוצג בפנינו אישור הממונה על יחסי עבודה להיות שכרו של התובע שכר הכולל פיצויי פיטורים. משכך, ובהתאם למצב המשפטי הנוהג זכאי התובע לפיצויי הפיטורים.
12. אלא, שהנתבעת טוענת כי במשך תקופת העסקתו קיבל ממנה התובע הלוואות בסך של 93,911 ₪, ועל כן לא רק שהוא אינו זכאי לפיצויים פיטורים. ההיפך הוא הנכון. הוא זה שחב לה כספים בשל הלוואות שלא הוחזרו.

לאחר שקראנו את טיעוני הצדדים, שמענו את עדויותיהם ועיינו בסיכומיהם הגענו לכלל מסקנה לפיה על הנתבעת לשלם לתובע פיצויי פיטורים כיוון שלא הוכח בפנינו כי הסכומים שהועברו לתובע היו בגדר הלוואה ולא על חשבון שכר עבודה. להכרעתנו זו הגענו מהשיקולים הבאים:

13. בהסכם הראשון התווספה הפיסקה בכתב יד המסדירה את נושא "ההלוואה". בהסכם זה נוספה הפיסקה תחת הכותרת – ביטוח מנהלים – אשר נכתב בה כי לפי דרישת השחקן תלווה לו הקבוצה סך של 7,118 ₪ מידי חודש, כאשר החזר ההלוואה יתבצע מתוך הפוליסה ולא מכל מקום אחר. כבר נפסק כי הכרעה בדבר היותו של רכיב השכר חלק מהשכר אם לאו לא ייגזר משמו, כותרתו, אלא מתוכנו, ממהותו. בענייננו לא שוכנענו כי סיכום על סכום קבוע שיינתן לתובע מידי חודש, כביכול לפי בקשתו, הינו בגדר הלוואה שעל העובד להחזיר. כך גם צוין בפירוש בסעיף שהוסף בכתב יד כי החזר ההלוואה יתבצע מתוך הפוליסה. הנתבעת לא זו שלא ערכה לתובע פוליסה כמתחייב לפי הסעיף אף הפרישה ממשכורתו סכומים לביטוח המנהלים, כעולה מתלושי השכר שצורפו לתביעה הנגדית, מבלי שאלו יועברו בפועל לפוליסת הביטוח.

14. לא סביר בעינינו כי העמותה תלווה לעובד במשך שלוש עונות כספים ו"תיזכר" לדרוש את הלוואה רק לאחר שהתובע הגיש את תביעתו לפיצויי פיטורין. התנהלות זו מצידה מאששת את מסקנתנו לפיה הסכומים שהועברו לתובע, ואשר אין חולק כי הועברו, הועברו במסגרת זכאותו לשכר ולא בשל דרישה מצידו של התובע להלוואה.

15. אומנם בספחי ההמחאות שהועברו לתובע צוין בפרטים – הלוואה – אך בתלושים שהוצגו בפנינו לא נמצא זכרה של אותה הלוואה.

16. לא מצאנו היגיון בגרסתה של הנתבעת לפיה מדובר בסכומים שהועברו לתובע כ"הלוואות" בעוד בגרסתו של התובע מצאנו הגיון. לטענתו, השכר שסוכם איתו היה מבוסס על שכר נטו, והעמותה בנתה לפי דרישתו את החוזה ברוטו לו הוא זכאי. מאחר ולא הובאו בפנינו נסיבות בקשת ההלוואה ולפי עדותו של התובע היו כשלים בהעברת המשכורת עצמה מידי חודש (ר' עמ' 5 לפרוטוקול הדיון, שורות 19-21, עמ' 6 לפרוטוקול הדיון, שורות 18-19, וכן עמ' 7 לפרוטוקול הדיון, שורות 3-7). גירסתו של התובע לפיה העברת כספים בהמחאות נפרדות הייתה משיקולים מיסויים כאלה ואחרים מקובלת עלינו, בשים לב לשילוב גרסה זו עם נוסחו הדווקני של סעיף ההלוואה בו נקבע כי החזרה יתבצע רק מתוך הפוליסה ולא מכל מקום אחר. אין כל היגיון כי מעסיק יכבול את עצמו בהסכם ויקבע כי הלוואה אמיתית שניתנת על ידו

לעובד, על פי בקשתו, תוחזר אך ורק מתוך פוליסת ביטוח מנהלים שהוא יערוך לעובד ולא מכל מקום אחר.

17. בנוסף טענותיה של הנתבעת בהקשר של זכאותו של התובע לפיצויים וקיוזו הפיצויים למול ההלוואה אינן יכולות לעמוד בקנה אחד. זאת כאשר מצד אחד טוענת העמותה כי התובע כלל אינו זכאי לפיצויי פיטורין מסיבות שונות ומגוונות, ומנגד טוענת כי שולמו לתובע פיצויי פיטורים אלא שאלה קוזזו למול סכומי ההלוואה שהוא נותר חייב לה (ר' עמ' 14 לפרוטוקול הדיון, שורות 17-23). בנוסף, לא ברורה תביעתה הנגדית של העמותה להחזר ההלוואה אם כבר בעצם החזיר התובע את ההלוואה באופן של קיוזוה למול פיצויי הפיטורים להם הוא זכאי.

18. משכך, ומשעדותו של התובע הייתה אמינה בעינינו, קיבלנו את גרסתו. זאת כאשר רו"ח זינגר, אשר שימש משנת 2001 חשב מלווה לעמותה מטעם עיריית ראש"צ, שהעיד מטעם הנתבעת לא היה בקיא בסיכום בין הצדדים, הודה שלא נפתחה לתובע פוליסת ביטוח מנהלים, וכן אישש את הנוהג המקובל בקבוצות כדורסל לפיו: "... בא שחקן ואומר תפרישו לי לביטוח מנהלים ועל ידי כך הנטו שלי יגדל והחישוב היה נערך (לא על ידי) שההלוואה מכסה את הסכום הנטו שיצא מפוליסת ביטוח מנהלים" (ר' עמ' 11 לפרוטוקול הדיון, שורות 20-22). גם לגבי טענתה של הנתבעת לפיה בעצם שולמו לתובע פיצויי פיטורין מעיד רו"ח כי: "אפשר לראות את זה בתור תשלום של פיצויי פיטורים..." (ר' עמ' 13 לפרוטוקול הדיון, שורה 9).

19. ויודגש - הנתבעת לא הוכיחה בפנינו כי התובע קיבל מידי חודש את מלוא השכר לו הוא זכאי בתוספת סכום של 7,118 ₪. לוי הייתה מוכיחה טענה זו היה מקום לדון ולשקול האם יש לקזז סכומים אלו שנתקבלו ביתר מסכום הפיצויים וזאת מטעמים של חובת תום הלב הכללית ושל עשיית עושר ולא במשפט. אלא, שעה שלא הוכח בפנינו כי סכומים אלו נתקבלו ע"י התובע בנוסף לשכר העבודה לו היה זכאי, וכאשר תביעתו היא תביעה קוגנטית לפיצויי פיטורים לא יכולנו להידרש לטענות אלו שהועלו אף הן ע"י העמותה.

20. משכך, ומשזכותו של עובד לפיצויי פיטורים הינה זכות בסיסית ומששוכנענו כי ההלוואה ששולמה לתובע באופן קבוע הייתה חלק משכרו ולא הלוואה אמיתית בתוספת לשכרו, אנו פוסקים לזכותו של התובע פיצויי פיטורים כפי שנתבעו על ידו.

21. לאור הכרעתנו נדחית תביעתה הנגדית של העמותה.

סוף דבר

הנתבעת תשלם לתובע סך של 94,000 ₪ כפיצויי פיטורים, לפי חישובו שלא נסתר. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית החל מ 1.7.2001 ועד ליום התשלום בפועל. הנתבעת תישא בהוצאות התובע ובשכ"ט עורך דינו בסך של 5,000 ₪, שישולמו תוך 30 יום מיום מתן פס"ד ולא יישאו הפרשי הצמדה וריבית מיום מתן פסק הדין ועד ליום התשלום בפועל. ערעור בזכות תוך 30 יום לביה"ד הארצי ב-ם.

אהובה עציון 54678313-5987/05

ניתן היום י"ט בתמוז, תשס"ח (22 ביולי 2008) בהעדר הצדדים.

אהובה עציון, שופטת	נ.צ. – מר לוי ישראל	נ.צ. – מר עדן רחמים
אב"ד	נחתם ביום 07/08/2008	נחתם ביום 07/08/2008

מירב

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן